

Дж. Кларк і Д. Шумук зустрінуться під час Українського Дня

Едмонтон, Альта (КУК-ПРА). — Міністер закордонних справ Джов Кларк та український правозахисник Данило Шумук будуть спеціальними гостями на щорічному Українському Дні, який влаштує Про-вінція Рад Кук Альберти. Це відбудеться в неділю, 9-го серпня, на Селі Української Культурної Спадщини, 50 кілометрів на схід від Едмонтона на автостраді ч. 16.

Також прибуде заступник прем'єр-міністра Дон Манзанковський.

Д. Шумук прожив 40 років у совєтському ГУЛагу, і недавно був звільнений із своєї родини у Верноні, Б.К. через старання п-а Кларка.

Цього року, нагорода ім. Михайла Лучковича за визначну державну службу буде вручена Іванові Дікурові.

І. Дікур служив як посол до федерального парламенту з округу Вегревиллі від 1949 до 1957 року і в альбертському окружному суді та у найвищому суді Альберти від 1964 до 1984 року.

У містечкій частині щорічного Українського Дня виступатимуть танцюристи „Черемош“, монтреальська співачка Леся Волянська, танцюристи „Дунай“, музичний ансамбль „Трембіта“ та український чоловічий хор Едмонтону.

Майстром церемоній буде колишній міністер альбертського уряду, Юліан Козак.

Екуменічна Служба Божа починається в год. 11-й ранці, а концерт в год. 2-й по полудні.

Студенти Клівленду пригадали про Чорнобиль

Клівленд (С.М.). — Студенти Джан Керолл університету та ТУСМ, у співпраці студентів інших університетів та під патронатом Українських Злучених Організацій Великого Клівленду (УЗО), дбайливо та по-професійному підготували відзначення Чорнобильської трагедії, яка була заподіяна та стала новим злочинним Москви супроти України.

Програму започаткували Владислав Роберт Москаль та о. декан Степан Ганкевич в супроводі п'ятих католицьких та православних священників. Урочистий Молебень підкреслив єдність та смуток українського народу в час, коли Москва відзначувала та тішилася першим травнем, не згадуючи ні під час катастрофи, ні тепер про свій злочин.

Майстром церемоній був д-р Юрій Кульчицький, професор історії в Янгс-Стейнському університеті. Він привітав та прийняв резолюцію від відпочиваючих конгресменів Розмері Овкар та Майкла Фієна та посаджених міст Войновича та Грушки. Іхніми представниками були А. Федінський А. Пуст та Х. Бойко, кандидат на правничого директора міста Парми.

Головне слово від студентів виголосив Левко Кульчицький. В слові він влучно підкреслював подібність Чорнобиль до голоду в тім, що одне і друге явище Москва старалася затаїти перед світом. Він пригадав робітників, які вийшли з Чорнобильської зони, щоб врятувати Україну в минулому, теперішньому та майбутньому. Відгортали ці ролі М. Лішанецька, Н. Крислат, Б. Крислатий та М. Полатайко.

Закінчено програму словом проф. Ю. Кульчицького, однохвилювою мовчанкою, відповім „Христос Воскрес“ та національними гімнами. Програма студентів після відходу громадян продовжувалася нічим протестом.

В підготові програми, крім вище згаданих взяли участь М. Л. Кульчицький, М. Полатайко, М. Шубин та м-р В. Лішанецький, голова УЗО.

Літній семінар УВАН розпочинається 3-го серпня

Філадельфія, Па. (О. Біланюк). — Від 3-го до 7-го серпня 1987 р. в околиці Гантеру, Н. Й., відбудеться 14-ий з черги літній семінар УВАН.

Метою семінару є дати учасникам можливість поглибити свої знання з українознавчої тематики та провести академічний обмін думок у дружній, відпруженої атмосфері. Це завдання з успіхом виконано на попередніх семінарах УВАН. Цікава тематика та видатні прелесенти забезпечують, що 14-ий семінар буде не менш вдалим. Як у минулому, семінар відбудеться у пансіоні „Карпатія“, Lexington, N.Y. 12452, tel: (518) 989-6622.

Проводити 14-им літнім семінаром будуть: проф. Роман Шпорлюк та проф. Мирослав Шкандрий.

Проф. Роман Шпорлюк є професором історії на Мічиганському університеті в Анн Арбор. Його спеціальність це новітня історія Східної Європи. Проф. Шпорлюк виголосить ряд лекцій на тему: „Марксизм і націоналізм“.

Проф. Мирослав Шкандрий, на запрошення університету Манітоби, покидає свій пост надзвичайного професора на університеті Оттави і від осені викладатиме східноєвропейську літературу вже у Вінніпегу. Його спеціальність це українська література 20-их років. Тема лекцій проф. Шкандрий: „Шляхи розвитку української літератури 20-их років“.

Зокрема, проф. Шкандрий зупиниться на постаттях Миколи Хвильового і „олімпійців“ — Миколи Зерова і „неокласиків“ та Михайла Семенка і авангард.

Як вже увійшло до традиції, відкриття семінару відбудеться в год. 8:30 вечора на товариській зустрічі в „Карпатії“ в неділю, 2-го серпня 1987 р., в „навечері“ семінару. Поділ годин самого семінару ось який: Перший цикл лекцій 9:15-10:15, другий цикл 10:45-11:45, від понеділка до п'ятниці перед полуднем. Дискусії над лекціями — ввечері: 7:30-8:30 і 9:00-10:00.

Вписове на семінар 75 дол. від особи — покриває кошти прелесентів та адміністративні витрати. Число учасників обмежене. Хто хоче записатися собі місце, повинен невідкладно виставити чек на 75 дол. (виписано го на UVAN-Phila) на адресу секретарки семінару: Dr. O. Tretiak, 2227, Green St. Philadelphia, Pa. 19130. Справу перебування під час семінару учасники повинні покласти самостійно. Учасникам, що бажають замешати і харчуватися у пансіоні „Карпатія“, слід заздалегідь замовити собі там місце. (Писати на адресу „Carpathia“, P.O. Box 126, Lexington, N.Y. 12452, або телефонувати на число (518) 989-6622.)

Беручи під увагу, що УВАН має офіційно статус наукової установи, учасники семінару, що працюють

можли Ю. Савчак і З. Снілик.

У групі юнаків, також різного віку, свою першу перемогу на Союзівці здобув Павло Колінський (СУМ, Гартфорд), перемогав у фіналі Григорій Булу (Союзівка) 6-3, 6-4, а раніше елімінували Олександр

Олександр Олінський (УСО „Тризуб“) не зміг змагатися з уваги на контузі руки після довгого півфінального матчу проти Володимира Були (Союзівка), який він виграв 4-6, 6-1, 6-3. Ю. Грабень елімінував у півфіналі Юрія Петрикевича вислідом 6-1, 5-7, 6-3. У цій групі не змагалися через контузі минулорічні пере-

можли Ю. Савчак і З. Снілик.

У групі юнаків, також різного віку, свою першу перемогу на Союзівці здобув Павло Колінський (СУМ, Гартфорд), перемогав у фіналі Григорій Булу (Союзівка) 6-3, 6-4, а раніше елімінували Олександр

Олександр Олінський (УСО „Тризуб“) не зміг змагатися з уваги на контузі руки після довгого півфінального матчу проти Володимира Були (Союзівка), який він виграв 4-6, 6-1, 6-3. Ю. Грабень елімінував у півфіналі Юрія Петрикевича вислідом 6-1, 5-7, 6-3. У цій групі не змагалися через контузі минулорічні пере-

ЗСА ЗАПОБІГЛИ СПРОБІ ПЕРЕВОРОТУ У ФІЛІПІНАХ

Вашінгтон. — Офіційні речники Державного департаменту підтвердили, що Адміністрація президента Рональда Регена наказала обмежити рухи колишнього президента Філіппін Фердинанда Маркоса, як стало відомим, що він особисто і його прихильники з-посеред високіх старшин Філіппінської армії в Манілі мали в лівій силію захопити теперішнього президента Коразон Акіно, потаємно вивести її з країни. І в тому ж самому часі перевести переворот і знову захопити владу у свої руки.

Офіційні особи з Палати Репрезентантів і Сенату заявили групі кореспондентів, що конгресова підкомісія міжнародних справ опублікує доказовий матеріал, включно з відомостями на якій записана розмова Маркоса з його найближчими співробітниками, тими, які перебувають на Гавайях і тими, які прибули на Гаваї з Філіппін іби на відпочинок а в дійсності для зустрічі з Ф. Маркосом і відбуття засекреченої наради у справі перевороту.

Очевидно, підслухання і записання розмови Маркоса з його прихильниками було можливе тільки завдяки активності американської розвідки, зокрема службовців ФБІ і СІ-Ай-Ей, які своєчасно повідомили Вашингтон про існуючу небезпеку.

Як відомо, Філіппінський народ позбавив Маркоса влади в лютому 1986 року, після 20-ох років його диктаторського керівництва і фінансових спроневерень, які частинно спричинились до зубожіння середньої і бідної верстви народу та наживи близьких прихильників президента. Навіть американська мільйонна допомога для Філіппін і винагорода за право користуватися військовими базами на Філіппінській території, інша частинна на приватні конта, які Маркоси відкрити в багатьох країнах світу, включно з ЗСА.

Прихильники Маркоса збиралися закупити велику кількість різноманітної, модерної зброї, зокрема американські протилетунські ракети „Стінгери“, тяжкі скоростріли, а навіть танки на суму від 25 до 30 мільйонів доларів. Офіційні речники Державного департаменту Чарльз Редман заявили і підтвердили, що Адміністрація дала Службі еміграції її натуралізаційне право обмежити рухи Маркоса і його прихильників на Гавайях. Він не бажав виходити в деталі, кажучи, що в цій справі напевно говоримось з кореспондентами сам державний секретар Джордж Шулі, або один з його численних заступників. Він тільки підкреслює, що ЗСА дуже затурбовані активністю колишнього Філіппінського президента і його прихильників тому Адміністрація президента Р. Регена напевно зробить усе можливе, щоб не допустити до дестабілізації політичної ситуації у Філіппінах.

Президент Західної Німеччини відвідує Москву

Москва. — У понеділок, 6-го липня, сюди прибув з офіційною шестиденною візитом президент Західної Німеччини Ріхард фон Вайцеккер.

На летовищі Внуково Р. фон Вайцеккера зустрічали голова президії Верховної Ради Андрій Громико і міністер закордонних справ СРСР Едуард Шеварднадзе.

В західнонімецькому делегацію крім президента входять також міністер закордонних справ Ганс Дітріх Геншер і представники західнонімецьких ділових, наукових і культурних кіл.

Виступаючи в неділю на телевізії, президент фон Вайцеккер заявив, що голов-

ною метою його поїздки є поліпшення двосторонніх відносин і створення атмосфери довіри між Сходом і Заходом. Президент сказав також, що має намір порушити справу про зв'язки Німеччини, яка є однією з основних принципів політики Західної Німеччини.

Речник уряду Західної Німеччини Фрідріх Ост заявив у неділю на пресовій конференції, що фон Вайцеккер має намір укласти ряд договорів про співпрацю в ділянці торгівлі, обміну технологією, спорту, сільського господарства, охорони здоров'я, атомної енергетики, культури і охорони довкілля.

У СВІТІ

АМБАСАДОР ЗСА до Організації Об'єднаних Націй Вернон Волтерс, відбувши довші розмови і зустрічі з президентом Сирії Гафезом ель-Ассадом й іншими політичними діячами, вийав з Дамаску до Амману в Йорданії, а звідти поїде ще до Каїро в Єгипті і Єрусалиму в Ізраїлі. У висліді його розмов було погоджено багато спірних справ, у наслідок чого амбасадор З'єднаних Стейтів Америки до Сирії, який був свого часу відкликаний до Вашингтону Державним департаментом, повернеться незабаром до Дамаску. Поінформовані особи у Вашингтоні заявляють, що амбасадор Вілліам Іглтон прибуде до Сирії за два тижні. Після короткого перебування на Близькому Сході амбасадор В. Волтерс поїде через Франкфурт у Західній Німеччині до Пекіну в Китайській Народній Республіці і Токію в Японії.

У ПОЛІТИЧНИХ КОЛАХ поширилися чутки, що Москва шукає згоди у Вашингтоні для скликання міжнародної конференції для обговорення війни на Близькому Сході між Іраном й Іраком. Конференція мала б відбутися цього року в Москві, мабуть тому, — кажуть політичні спостерігачі, — щоб її максимально використати для совєтських пропагандистських цілей і підкреслення, що Совєтський Союз заступається за мир не тільки на Близькому Сході але в кожній частині світу. Якраз під теперішню пору ведуться переговори в Женеві між американською і совєтською делегаціями, які є дуже засекречені і без участі засобів масової інформації.

РЕЧНИКИ ПЕНТАГОНУ заявили, що З'єднані Стейти Америки зрівнують договори ще з двома японськими компаніями, які, як тепер виявилось, продавали модерну технологію для Совєтського Союзу й інших комуністичних держав. За підпису „торгівлю“ ЗСА покарали компанію „Тошіба“, але шляхом „Тошіби“ пішли також „СІ-Ітор“, одна з найбільших торговельних компаній в Японії, і „Вако“, релативно малих розмірів компанія, яка доставляла до ЗСА багато запасних частин до фабрик виробу пасажирських і військових літаків й автомобілів. У Пентагоні свідомі того, що у висліді зрівняння співпраці, терпимуть також американські підприємства, але можливо це вийде їм на користь, бо вони також зобов'язані пильнувати своїх торговельних партнерів і перестерігати їх перед недозволеною торгівлею.

О. НОРТ ПРОДОВЖУЄ ЗІЗНАВАТИ

Вашінгтон. — У середу, 8-го липня, колишній працівник Ради Крайової Безпеки ЗСА підполковник Олівер Норт продовжував давати зізнання перед об'єднаною комісією Конгресу, яка розслідує іранську справу.

О. Норт зізнав, що ініціатива передачі частини олержанних від Теграну за американську зброю грошей нікарагуанським партизанам походила, можливо, від ізраїльської розвідки. Цю думку Норт вперше почу в січні минулого року від іранського іммігранта промисловця Манухера Горбаніфара. „Як мені сказало СІ-Ай-Ей, сам директор Кейсі та інші співробітники СІ-Ай-Ей, заявив Норт, Горбаніфар був, на їх думку, агентом ізраїльської розвідки“.

За словами Норта, він зустрівся з Горбаніфаром або в Лондоні, або в Франкфурті у присутності Амрама Ніра, який був радником у боротьбі з тероризмом при тодішньому ізраїльському прем'єр-міністрі ви Шімонові Перезові. Під час цієї зустрічі Горбаніфар і Нір намагалися переконати Біллі Діма продовжувати доставу зброї Іранові для того, щоб звільнити викрадених у Бейруті американців і встановити контакти з поміркованими колами в тегранському керівництві.

Норт сказав у середу, що без сінгузату ставився до цієї операції, яка почалася у 1985 році з трьох партій зброї, доставлених Ізраїлем іранцями, бо він не вірив в її успіх. Замість того він шукав зустрічі з високопоставленими іранськими представниками.

Горбаніфар, який відігравав роллю посередника в іранській операції і доставляв значні комісії, запропонував Нортіві кілька ідей, які повинні були служити стимулом для продовження доставки зброї Тегранові. Нортіві сподобалася думка про використання частини прибутку від продажу зброї Іранові для допомоги нікарагуанським партизанам. Як він вважає, Горбаніфар запропонував йому цей варіант не випадково: ірансь-

знав з повідомлень преси, що Норт брав боротьбу нікарагуанських партизанів близько до серця і намагався їм допомогти.

Горбаніфар висунув цю пропозицію „прямо“, зауважив Норт і „як я розумію, з відомою згоди ізраїльських розвідних служб, якщо не ізраїльського уряду“. Підполковник не виключив, що ця думка могла належати ізраїльтянам і Горбаніфару цьому випадку виступав лише в ролі їх рупора.

Ізраїльтяни категорично заперечують, що думка про використання грошей за продажу зброю для допомоги нікарагуанським партизанам походила від А. Ніра чи будь-якого іншого ізраїльського представника.

Норт повідомив, що мав намір використати частину прибутку і для фінансування інших секретних операцій, але відмовився обговорювати їх на відкритому засіданні. Він також заявив, що думка про передачу частини грошей, олержаних за пропану зброю, повстанням була схвалена постійним директором СІ-Ай-Ей Білліамом Кейсі і колишнім асистентом президента Р. Регена в справах крайової безпеки віцеадміралом Джаном Поїндекстером. Як сказав Норт, в той час він думав, що передача грошей повстанцям була схвалена і Президентом, однак потім він дізнався, що Р. Реген не мав про цю операцію найменшої уяви.

Допомагаючи нікарагуанським партизанам, яким в той період відмовив у підтримці Конгрес, „ми не користувалися гримми шпаліників податків, сказав Норт, ми користувалися гримми яток... Я вважав, що це не погана думка використувати гроші яток Хомейні для допомоги нікарагуанським борцям за свободу“.

Норт заявив, що доставу зброї Іранові врятувала життя трьох закладників Бенджаміна Віра, Лоренса Джека і Дейвіда Джейкобсона і на півтора року привела до припинення терористичних нападів на американців.

Норт заявив, що доставу зброї Іранові врятувала життя трьох закладників Бенджаміна Віра, Лоренса Джека і Дейвіда Джейкобсона і на півтора року привела до припинення терористичних нападів на американців.

Норт заявив, що доставу зброї Іранові врятувала життя трьох закладників Бенджаміна Віра, Лоренса Джека і Дейвіда Джейкобсона і на півтора року привела до припинення терористичних нападів на американців.

Норт заявив, що доставу зброї Іранові врятувала життя трьох закладників Бенджаміна Віра, Лоренса Джека і Дейвіда Джейкобсона і на півтора року привела до припинення терористичних нападів на американців.

Норт заявив, що доставу зброї Іранові врятувала життя трьох закладників Бенджаміна Віра, Лоренса Джека і Дейвіда Джейкобсона і на півтора року привела до припинення терористичних нападів на американців.

Норт заявив, що доставу зброї Іранові врятувала життя трьох закладників Бенджаміна Віра, Лоренса Джека і Дейвіда Джейкобсона і на півтора року привела до припинення терористичних нападів на американців.

Тріо „Черемшина“ виступає на Союзівці

Вокальне тріо „Черемшина“ з Монреалю, в складі Надія Ціткова, Ліда Рудич і Клядія Мельник виступає в цю суботу, 11-го липня, на Союзівці в рамках літніх мистецько-розважальних програм на цій оселі УНСО. Початок програми у залі „Веселки“ — год. 8:30 вечора. Після програми — забави під звуки оркестри „Аліка і Дорка“.

„Верховина“ влаштовує 12-ий Фестиваль Молоді

Глен Спей, Н. Й. — Тут на оселі „Верховина“ відбудеться в днях 17-19-го липня 12-ий Фестиваль Української Молоді.

Протягом трьох днів лунатимуть українська пісня і музика та чаруватимуть танці у виконанні найкращих мистецьких ансамблів: „Чайка“, танцювальна школа Роми Приймий-Богачевсь-

кої; хорові ансамблі „Промінь“ і „Ясмин“; співак Богдан Андрусиниш; кабаре-група „Булава“.

На забаву в п'ятницю і суботу гратимуть популярні оркестри „Буря“, „Беркут“ і „Дунай“. На площах будуть поміщені кіоски з мистецькими виставками з харчами та напінками.

ТЕНІС НА СОЮЗІВЦІ

Денис Чорний знов здобув першество УСЦАК-Схід

Союзівка. Денис Чорний (КЛК), минулорічний чемпіон, повторив свій успіх в тенісвому турнірі УСЦАК-Схід, перемагаючи в ідентичному фіналі Василя Манька (УСО „Тризуб“, Філадельфія) вислідом 6-4, 6-1.

У цьому першому із шістьох турнірів на оселі УНСО-оу взяло участь 32 змагуни, які змагалися у групах чоловіків, сеньйорів і юнаків. Турнір цей влаштував Карпатський Лешетарський Клуб за нагородою, що їх уфундував Український Спортивний Клуб з Нью Йорку. Турніром віддала комісія в складі: інж. Роман Ракочий, ст. Орест Кизик, інж. Юрій Савчак і Зенон Снілик.

Змагання почалися вже в п'ятницю, 3-го липня, а закінчено їх фіналами в неділю перед полуднем, 5-го липня.

У півфіналах 12-членної групи чоловіків Д. Чорний переміг Адрияна Кутка (УСО „Тризуб“), 6-3, 6-4, а В. Манько Євгена Олінського (УСО „Тризуб“), 6-1, 4-6, 6-1.

У групі сеньйорів різного віку своєї першої перемоги на Союзівці здобув Юрій Грабень (КЛК), на жаль, без бою, бо його противник

Д. Чорний (перший справа) і В. Манько (перший зліва) отримують нагороду від д-ра І. Фіска і д-ра В. Калишова.

Олександр Олінський (УСО „Тризуб“) не зміг змагатися з уваги на контузі руки після довгого півфінального матчу проти Володимира Були (Союзівка), який він виграв 4-6, 6-1, 6-3. Ю. Грабень елімінував у півфіналі Юрія Петрикевича вислідом 6-1, 5-7, 6-3. У цій групі не змагалися через контузі минулорічні пере-

можли Ю. Савчак і З. Снілик.

У групі юнаків, також різного віку, свою першу перемогу на Союзівці здобув Павло Колінський (СУМ, Гартфорд), перемогав у фіналі Григорій Булу (Союзівка) 6-3, 6-4, а раніше елімінували Олександр

Олександр Олінський (УСО „Тризуб“) не зміг змагатися з уваги на контузі руки після довгого півфінального матчу проти Володимира Були (Союзівка), який він виграв 4-6, 6-1, 6-3. Ю. Грабень елімінував у півфіналі Юрія Петрикевича вислідом 6-1, 5-7, 6-3. У цій групі не змагалися через контузі минулорічні пере-

можли Ю. Савчак і З. Снілик.

(Закінчення на стор. 3)

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Невідшкодувані "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Післявоєнні злочини

Як тільки жидівські ловці воєнних злочинців віднайшли у Південній Америці колишнього голову гестапо в Ліоні, Південна Франція, Клявса Барбі і домоглися, що його видали Франції, багато розсудливих французьких політиків та індивідуалів не були захоплені тим ніби новим тріумфом смертельних ворогів нацизму. Багато французів лякалися, що судова розправа над Клявсом Барбі затруїть атмосферу і ускладнить відносини у Франції. Бож у Франції за часів Другої світової війни роїлися від колаборантів. Національний герой французів з Першої світової війни маршал Петен, побачивши безнадійну ситуацію на фронті, проголосив капітуляцію, а після окупації Франції німцями він, Петен і група французьких державних мужів, — всі вони, безперечно, французькі патріоти, — погодилися на створення у Віші другого французького уряду, який співпрацюватиме з німцями. Зроблено це, щоб рятувати французький нарід і його культуру від знищення. Французи створили сильне революційне підпілля, славних французьких "макі", але той французький Резистанс був інфільтрований німецькими агентами, бо кожна диктатура ламає характери. Тому багато передбачливих французів правильно лякалися, що судова розправа проти Барбі витягне наверх дуже прикри моменти з призабутих уже часів окупації.

Так і сталося. Зручний і безоглядний оборонець Клявса Барбі, французький адвокат Жак Верже взяв собі ще двох співників-оборонців — чорного адвоката з колишньої французької колонії Конго, тепер Заір, та арабського адвоката з колишньої французької колонії Алжир. Вони прийняли за систему оборони — вказувати на доконані злочини іншими народами, чия влада, і доказувати, що злочини обвинуваченого Клявса Барбі — це дрібниця у порівнянні з отими іншими злочинами. Вістрія оборони обернулася перш за все проти самої Франції: адвокати наводили факти знущань, що їх чинили французькі воєнки і французькі колоніальні поліціянти супроти цивільних африканців у Конго і Алжирі, приклади історичних злочинів, доконуваних у післявоєнний час чи наприкінці Другої світової війни. Вони пригадали страшливі наслідки скинення американцями перших атомових бомб на японські міста Гірошіму й Нагасакі із негайними десятками тисяч жертв та дальшими сотнями тисяч жертв радіації у наступних поколіннях. Пригадали теж трагедію вірмен, замаскованих турками. Пригадали мартирологію одного мільйона арабів, які мусили втікати з їхньої Палестини, коли у 1948 році проголошено там ізраїльську державу з одночасним вибухом ізраїльсько-арабської війни. До післявоєнних злочинів прилучилися не тільки акти терору Палестинської Визвольної Організації, але й жорстокі відплатні налети ізраїльських бомбардувальників на відкриті арабські міста з тисячами жертв невинного цивільного населення.

Слухати про все те на судовій розправі в Ліоні було неприємно і страшно. За твердженням американських кореспондентів із Франції — злість численних французів обертається не так проти підсудного Клявса Барбі, як проти тих, що його туди спровадили і примусили вести над ним публічний суд. Сталося те, чого лякалися французькі патріоти: зовсім несподівано викликало духів з-перед понад 40 років. Фанатична завзятість жидівських месників обертається бумерангом проти них. У Франції, як писали газети, помітно зріс антисемітизм.

Українська державна рація наказує шукати злагоди з усіма, що потерпіли і терплять від Москви і творити з ними спільний фронт. Але недавні кроки жидівських провідників мусили поглибити протидивівські настрої в українців, литовців, естонців і латишів, бо ті народи стали предметом ворожої їм жидівської нагинки. Промактом жидів був судовий процес над Іваном Дем'янком — зробили з того процесу цирк і ще перед проголошенням присуду члени ізраїльського уряду приходили на судову залу, приводили зі собою шкільну молодь і вказували на Дем'янка як на "Івана Грозного" з Треблінки, хоч він доказує, що ніколи в Треблінці не був.

Перетягли жиди струну зі спроби диктувати Папі, кого він має приймати, перетягли струну у процесі проти Клявса Барбі. І все ще жиди далі орієнтуються на Москву.

Після двомісячної судової розправи Барбі засудили на довічне ув'язнення. Він має тепер 73 роки. Якщо доживе, то на 88-му році життя зможе просити про помилування. Ловці воєнних злочинців можуть тішитися, що завершилася справа сумнівної вартості.

Ще коли б не було ніякого сумніву, що "Іван Грозний" існував, та й що він був українцем, та що тим сторожем був Дем'янком. Та ці речі були неперемінні від початку до кінця. Крім цього людина ця — якщо вона існувала — була маломовним у винишувальній машині, що була в руках німців, а не українців. Невже ж вона заслуговувала на показовий суд? Та показовий суд вони все таки зробили, знаючи добре, що при кожній нагоді національну ідентифікацію Дем'янка будуть підкреслювати і таким чином кинути тін на ролю українців у Другій світовій війні. Суд той відідав прем'єр-міністер Шамір. Як можна виправдати цього роду жест?

Піднявши тепер на деякі акції галицького жиди Візенталя, а особливо одне його потягнення є майже неможливе, але правдиве. Ви собі уявляєте, що людина та, цілком обзнайомлена з подіями в Галичині й на Волині, потрапила вислати до прокурорських урядів різних країн список офіцерів дивізії Галичина "сугеруючи, що вони повинні бути покарані як воєнні злочинці? Були ж інші повністю зфабриковані доноси. Спиралося на їхню силу і, спекулюючи на незнанні на Заході подій в західній і східній Україні, Візенталя і його помічників, мабуть, надіялися, що їм повірять. І тут знову виникає питання: чому вони це зробили, знаючи дуже добре, що стрільці і старшина дивізії Галичина, крім формального адміністративного призначення ніколи нічого спільного з цими чи іншими запальними акціями есесів не мали? Таким чином жиди знову стали по стороні наших ворогів.

Як же було відношення українців до жидів під час війни? Коротке висновок на що тему мені надрукував клівлендський "Плейн Ділер", де я відповів на анти-

М. Мельник

„МИ НЕВИННИ“

II.

український пашквіль одного жиди. Ось вільний переклад: „В протилежності до більшості європейських країн, окупованих німцями, ніяка українська організація не брала участі у вилученні жидів, ані не видавала ніякої антижидівської декларації.“

Число українців, які безпосередньо служили в німецьких поліційних частинах, було між найнижчими в Європі. Деякі з тих українців були звербовані в німецьких таборах для полонених зі союзовської армії, у яких понад мільйон людей померло з голоду і хворіб.

Кален, автор антиукраїнського пашквілю, писав: „Німці знайшли серед українців охочого і природного союзника з огляду на їхній антикомунізм і глибоко закорінену ворожість супроти жидів“. Та в дійсності, під час короткого періоду незалежності, уряд Петлюри (що його деякі жидівські екстремісти називають „погромником“) 18-го листопада 1918 року створив міністерських секретарів для польських, жидівських і німецьких справ. Яка європейська країна зробила цього роду жест супроти жидів?

У минулому були війни за незалежність України, під час яких есесівці були поповнені відносно цивільних членів деяких національних груп, та вони не були скеровані специфічно проти жидів. Вони були скеровані проти гнобителей в даному часі.

Та найбільшим атутум у руках людей як Кален — це його натяки на українську СС-Дивізію. Для неопіформованого читача — це жахлива річ. Та є добре відомою річчю, що ця Дивізія не мала нічого спільного з поліційними частинами

СС. Це була виключно військова одиниця створена в середині 1943 року, коли німці були в критичній ситуації на східному фронті. Згодом цю Дивізію було перейменовано на Українську Національну Армію.

Та, мабуть, найбільш неприємний зворот у листі Калена є цей: „Багато колаборантів з нацистами прибули тут під претекстом політичних втікачів від комунізму. Ім це було вигідніше спеціальним законом ухваленим в тому часі, автором якого був батько Марка О'Конора, адвоката Дем'янка.“

Чи цього роду підхід до цих справ Калена є диктований кінечністю зберегти „етичну систему цінностей у нашій цивілізації“, чи філософію „ніколи не забувати і ніколи не прощати“, зокрема тоді, коли предмет помсти — радше слабкий і безборонний?

У цій моїй відповіді, порівняння українців з іншими національностями Європи не є припадом. Це наш найсильніший аргумент. Цього роду порівняння показують що наша поведінка під час війни не була одна з найгірших, а одна з найкращих у Європі.

Під час цілої історії поселення жидів в Україні кількість жидів, пов'язаних кулітурно з українцями, була відносно мала. Переважна їхня кількість сприймала кулітуру окупантів України і не раз їм виступувалась в адміністрації українських земель. Росіяни не дозволяли жидидам поселюватися в Росії, вони організували погроми на жиди, та на споминаті до народу серед якого вони жили, вони все одне не здобували. Вони навіть приписували українцям погроми, що їх органі-

(Закінчення на стор. 4-1A)

К. М.

ПАРИЗЬКА „КУЛЬТУРА“ І УКРАЇНСКА СПРАВА

А це не абияк відвага. Таку відвагу мав Йосиф Пільсудський. У тому полягає його велич.

Одним із найважливіших осягів „Культури“ є відвага не ставити себе до сусідів українців та литовців. Післявоєнна польська еміграція головним чином складається з колишніх мешканців „кресів“ — східних польських воєводств, що межували з СССР.

„Культура“ перша, а може й остання ствердила, що основою порозуміння з українцями є необхідність зрестися з Львовом і Вільною. На такому порозумінні лежить ідея майбутньої вільної Польщі, а також України.

Ця думка викликала бурю спротиву і передбачення, що „Культура“ підписала собі смертний присуд, бо поляки перестануть її читати. Сталося інакше, „Культура“ втратила 15-20 перед-

платників-поляків, але придбала кількості українців. Надіво редактор Гедройц відважна людина і не боїться висловлювати контроверсійні погляди. Йому не залежить на шоденній популярності. Тому Гедройц не поділяє захоплення кардиналом Вишинським.

Дуже часто він не критично йшов разом з польським урядом і зараз після звільнення з в'язниці закликав нарід голосувати на посів до Союму без скресленя немих кандидатів. Пізніше восени 1980 року своїм авторитетом підтримав уряд. Боявся союзовської збройної інтервенції. Так само кардинал Глемп для редактора Гедройца занадто слухняний, занадто мирний, занадто відмовляє молоді від антидержавних виступів.

Католицька Церква в Польщі втратила шанс відіграти кулітурну ролю. „Історичними заслугами“ „Культури“ треба вважати спровокування Солженіцина і Максимова (редакторів журналу „Континент“) висловитися на українські теми. Вони обоє сказали, що Україна має бути самостійною державою.

Тут зайво говорити про федералізм Польща-Україна, бо це можна пояснити як прояв польського імперіалізму.

„Солідарність“ — „несхашта“, бо має фатальних дорадників, які не знають що діється у світі. („Солідарність“ не розуміла, що візита Ярузельського у Парижі була невдачею. Валенса — народний трибун, але на міжнародну сцену не надається, немаштабний, брак освіти.

Редактор „Культури“ не пише і добре, бо коли б писав втратив би об'єктивність, яка йому потрібна при виборі матеріалу до друку. Наклад „Культури“ 7,000 примірників. До польської Іде 2,600 примірників.

Незабаром у видавництві „Культура“ має вийти книга п.з. „Україна 1831-1863 роки“.

поезії в сильний мистецький засіб аналізу, філософського обгрунтування та прагматичного вислову національно-політичної суті нового життя, що привертують увагу в збірці „Зна й доріг життя“. Його серце часто сповнюється тужбою і тривогою за долю України, але він теж вірить у її нове життя на волі. Він пише:

Здається, уже не побачу тебе
в моєму житті на цій землі,
щоб в Божому плані і благословенні
дивитися на радісні слози твої
в розквіті світанку твого воскресення.
(„Моя Батьківщина“)

Поета глибоко хвилює також думка про ролю української жінки, а зокрема української матері, що

Підноси до неба задумливі очі
І долі благословляє до дочки і сина.
(„Українська мати“)

Не визначаючи точно її ролі, поет вірить у неї, вірить у її завдання — утверджувати правду, бути виразником прангненя народу. Ціткий ритм вірша, його карбінний стрій та емоційна забарвленість зливаються наприкінці з голосом поета, що впевнено заявляє:

Під неба покровом, незламна душою,
Твердила традиції і світоло пенатів
Сіла відвічно в народних скринях,
Дочка України, заслужена мати.
(Там же)

Завдяки широті світогляду та вмінню всебічно розглядати життя і по-філософському усвідомлювати його, поезія Яшуна стає справжнім мистецьким зображенням явищ і духа часу з його складністю і драматизмом:

Наш змис увінчався тріумфом
Над тьмою злоби й ганьби,
Во наша сила й перемога —
Христос і дух до боротьби.
(„Століття десять проминає“)

Чи справді це вже 25 років?

Коли читасмо про близьке вже святкування 25-річчя української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Гантері не хочеться вірити, що вже чверть сторіччя пишастає ця гуцульська церква на узбіччях чужих Кетскільських гір у стейті Нью Йорку і притягає своєю красою українців з усіх усюд, а зокрема усіх тих, що все ще мають сантимент до далеких Карпат і все ще відчувають ностальгію, а тут нахальдіть їх сурогат.

Але не лише для цієї шораз меншої групи українських поселенців в ЗСА наша церква в Гантері має таке велике сантиментальне значення, її піднявляють усі проїжджі не-українці, що частенько зупиняються на шляху 23-А, щоб зробити світлинки цієї віди від них будівлі, а то й видрпатися по стрімких сходах і оглянути її зблизку.

Найбільше однак припала до серця ця перлина українського Гантеру молодому нашому поколінню і для них вона вже також починає в'язатися із сантиментальними переживаннями, але іншого порядку. Скільки за тих 25 років ця церква бачила весільних походів, скільки молодих українських подруж в її стінку присягало собі вірність на цілі життя? Це число подруж можна хіба дізнатися із парафіяльних книг. Але кожного року від ранньої весни до пізньої осені маршують до неї молодята, не автами, як це тепер звичаєм у містах, а так „як колись“ на Гуцульщині пішком, а за ними цілий весільний почет. Можливо, що із тих перших українських подруж, що завершилися в Гантері вже скоро і їхні діти підуть тими самими слідами.

Бачила ця церквочка також не один сумний похід і не раз жалібно голосили її дзвони відхід у засвіти вір-

них парафіян і вірних П патріотів. Але того задержати не можна, бо таке є право природи і можна хіба радити, що у 25-річчя анналах церкви св. Івана Хрестителя записано худі більше радисних, як сумних подій.

Бо радисними були не лише хвилини, коли творилися там нова українська родина, коли лунали веселі спів і моголітєвстві. Не менше приємно, за того чверть сторіччя згідують бувальці українського Гантеру постійні зустрічі „білих церкв“, розмови з друзями, родинні з'їзди, які присутність пластової молоді, що це прегарне місце, яке так нагадує наші Карпати, вибрала собі на таборування.

А скільки імпрез, музичних хвилин, мистецьких вечорів, виставок наших мalarів, пережила церква та її громада у тих довгих роках служіння українській громаді.

Звичайно, ці імпрези не відбувалися доконче на церковному обійсті, але де б вони не були, спокійна, тиха дерев'яна будівля не могла надавати їм стілько і настроя, щоб нічим не порушити віковичної української традиції, яку так важко вдержати у вирі великих американських чи канадських міст.

25 років життя церкви св. Івана Хрестителя залишили помітний слід на збереженні і розвитку української громади в Гантері.

Тож не диво, що треба гідно відзначити цей перший піонерський період її розвитку і закріплення, а рівночасно глядіти з надією у майбутнє.

Дай Боже, щоб цей український бастион в Гантері ширив ще довго красу, традицію, родинну атмосферу, а передусім глибоку віру в Бога!

Володимир Баратура,
Вудрейвен, Н. Й.

О.К.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЧОМУ ТІЛЬКИ АНГЛОМОВНА БРОШУРА?

Я отримав від Українського Гарвардського Студентського Фонду звернення скласти пожертву на Проект Комітету 1000-ліття Хрищення Русь-України. На жаль, тільки декларація висоти пожертви є двомовна, а супровідний памфлет тільки англійським мовою.

Думаю, що українська наукова установа для української науки й кулітури,

яка розраховує на фінансову підтримку українського громадянства, бо не-українці ледве чи зацікавлені в діяльності, хіба одиниці, які користуються цими фондами, обов'язана звертатися до перспективних українських жертвodawців теж українською мовою.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД наклав кару в сумі понад 1.5 міль. дол. на корпорацію Крайслера, за переступлення закону здоров'я та безпеки робітників. Це друге покарання Крайслера впродовж останніх двох тижнів.

ЗГІДНО З ДАНИМИ Асоціації американських лікарів, в Америці виникла загрозна недостача медсестер. Запобігання медсестер в Америці подвоїлося між 1985 і 1986 роком. Виглядає на покращення цієї ситуації малі, бо вплив до шкіль медсестер не є достатнім щоб в майбутньому заповнити цю прогалину. Як виглядає з опитування медсестер, то причиною цього являється недостатня заробіткова платня, брак можливості професійного росту та обмеження цієї професії виключно для жінок.

Яскравим взірцем ліричних ідеалів поета є його широкий тематичний діапазон: природа, людина і Бог; людина — одиниця суспільства й народу, поезія патріотична, сатирична й присвятна (в основному такий план цієї збірки). У віршах стільки енергії, а головне, любови до Творця та свого народу. Все це сприяє утвердженню світлого, прекрасного; а найважливіше — викликає увенчені емоції, почуття віри й ствердження глибокої справедливості:

Народе мій, ти творіш Творця,
Твоя я частка, син, дитя,
(„У всевітні“)

Найбільшою силою слово поета досягло в поезії „Провина і кара“. Читаючи цей твір, переносимося думкою до часів голоду в Україні й жорстокої окупації Галичини більшовиками (1939-1941). На широкому епічному полотні автор зображує трагічну історію своєї вітчизни, що впаде жертвою російсько-комуністичного експерименту, зазнавши страшного матеріального й духового спустошення. Історія вчителя Пирого — це не відірваний факт, а уривок того страшного горя, що його судилося пережити патріотам України. Перед нами, ніби на екрані, проходять суворі епічні картини національного лихоліття, поєднані тут і там з виявами воїстину високої віри поета — голосом його вищої правди:

...сила в нас самих. Могутність — це наш ідеал.
Хто же дав нам вірус, хист слабих — москаль, татарин, лях?

Де згода, Павле, і любов — там сила, ріст, краса;
Де гнів, одання розколов — там рабства зла коса.

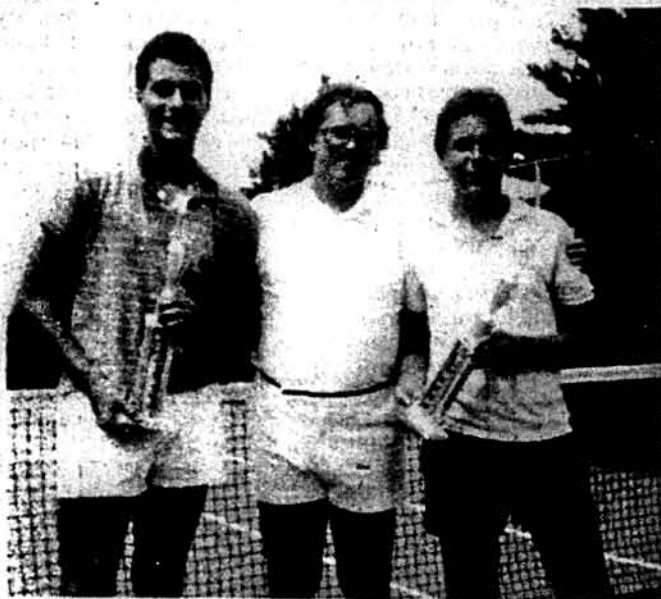
Закінчення буде.

Денис Чорний...

(Закінчення зі стор. 1)

Переможець Ю. Грабєць (другий справа) і фіналіст О. Оленко прийняли нагороду від (зліва) Д. Сенішкіна і В. Кваса.

Юлія П. Коліска (зліва) і Г. Була нагородили юн. Савчак.

У групі переможців юнаків перше місце здобув А. Була, який отримав нагороду від З. Силіка.

дра Була, 6-0, 6-1, який від-
так у фіналі переможних
юнаків елімінував наймо-
лодшого Була, Андрійка, 6-
2, 6-1.
У комбінованій групі пе-
реможних чоловіків і сен-
іорів першим вийшов Грі-
терії Бурбелла (Союзівка)
який у фіналі переміг Воло-
димира Дівака (КЛК) 6-3,
6-3.
Після закінчення турніру

у неділю нагороду роздали
фіналістам: головний пред-
сідник УНСОУ д-р Іван
Фліс, головний радник Во-
лодимир Квас, управитель
Союзівки Дорко Сеніш-
кіна, представник УСК —
д-р Василь Калинович і чле-
ни турнірної комісії.
Наступний турнір на Сою-
зівці — це змагання у под-
війних іграх в суботу і неді-
лю, 8-го і 9-го серпня.

Канадський танцювально-вокальний ансамбль „Булава”

здобув Великобританію

Група танцюристів з ансамблем „Булава”; у „новітні” Іван Галюк.

Перше європейське чи, більш стисло кажучи, великобританське турне то-
ронтоного ансамблю „Булава” почалося дослів-
ним піднесенням з того ча-
су, як два англійські крайові
часописи „Дейлі Телеграф”
та „Тудей”, які щодня по-
являються тиражем, — па-
рою мільйонів чисел, помі-
стили на своїх сторінках
оригінальні і цікаві світлин-
и танцюристів „Булави”,
які неначе зависли у по-
вітрі з шаблями в руках, або
як сказано, „піднялися на
славній площі Лондону „Тра-
фальгар Сквер” у серці столи-
ці. Ці світлинки у зазначених
часописах з 2-го травня
1987 року мали такий вплив
на продаж заздалегідь пе-
ред виставою квитків у Лон-
доні, у престижній залі
„Квін Елізабет”, де „Була-
ва” виступила з двома кон-
цертами у неділю, 3-го трав-
ня, що вже того дня увечері
напередодні виступів „Бу-
лави”, усі квитки були пов-
ністю викуплені. Деякі са-
сот людей повернулися до-
мів, не побачивши ансам-
блю. Такий збіг обставин
майже на самому початку
цього великого і інтенсив-
ного турне (22 виступи на 27
днів) від 30-го квітня до 26-
го травня 1987 р., — це
неабияке зусилля і досягне-
ння, а ще у додатку Ансам-
бль „Булава” приїхав до
Великобританії зразу після
12-ти концертів у квітні мі-
сяці у ЗСА. Згадуємо про ці
справи тому, що це було
переконувачим доказом, у
якій стадії фізичної кондиції
та технічної, підготовки
були члени ансамблю. Про
що пізніше неодноразово
підкреслила британська прес-
са.

Ансамбль „Булава” висту-
пав у таких містах: Брай-
тон, Брістоль, Лондон,
Пул, Шрусбурі, Віган,
Брадфорд, Саутпорт, Ольд-
гам, Дарбі, Бакстон, Кіль-
марнок, Іпсвіч, Кембридж,
Норіч, Стірлінг, Единбург,
Перт, Данфермлі, Дам-
фріс та Абердін. Всі виступи
відбувалися у професійних
театрах.

Цей ансамбль, осідком
якого є Канада, а точніше
— Торонто, представив се-
бе перед українською і вели-
кобританською публікою
ясно і вміло, виконуючи
оригінальну програму у зо-
всім іншій концепції, як
дотепер ми звикли бачити
подібні українські ансам-
блі.

Позитивним і присмним
явищем є ще факт, що у
численних факхових рецен-
зіях не було ані словеска
„рашен” чи „совєтський”, а
на кожному кроці підкре-
слено українське похо-
дження танцюристів. Про-
грама концертів легка, за-
бавна, цікава і пристосова-
на до вимог міжнародної
сцени. Її професійно вико-
но, з прецизністю і лег-
кістю.

Якщо говорити про недо-
тягнення цього 12-членно-
го ансамблю, то їх не було,
хіба те, що оркестрації по-
одиноких точок не завжди
підходили до характеру де-
яких танців чи вокальних
номерів. Також мені здаєть-
ся, що перша частина про-
грами була дещо слабшою
від другої. Це однак, речі,
які можна виправити і зба-
лансувати, не затримуючи
підставової концепції, до-
верку якої ця енергійна,
присмна і розвагова про-
грама побудована.

Керівники ансамблю
Іван Голук та Володимир
Терес, укладаючи програ-
му, взяли собі за мету, між
іншими, звернути увагу гля-
дача і слухача в танцях і
співах на вальори сили, хо-
робрости, вправності, гумо-
ру, уміння урудувати шабля
ми з великою енергією, щоб
у цей спосіб продемонструва-
ти деякі моменти звичаїв і
традицій козацької епохи.
Якщо судити по відгуках
преси та по реагуванню ав-
диторії, то мистецькі керів-
ники досягли свою ціль.

туральна границя цієї про-
грами — це пов'язання тра-
диції з популярним і модер-
ним. Романтизм легендар-
них воїнів-козаків пов'яза-
но з кабаретним забавле-
нням під час акробатичних
танців, що сполучилися ін-
коли з комедією... Центра-
льна точка їхньої програ-
ми — вправність, відвага і
стиль, з яким вони пристра-
сно відтворюють чоловічі
танці їхньої спадщини, пред-
ставляючи у цей спосіб спек-
такль з наголосом на роз-
вагу!

„Козацькі стрибки три-
мають аудиторію у зачоро-
ванні”, — під таким заго-
ловком появилася рецензія
критика у „Івнінг Стар”, Іс-
віч, з 15-го травня ц.р. „Вони
були захоплюючі, барвисті,
блискучі... Але перед усім
вони нас вдовольнили. З
хвилюючо, як вони дослів-
но „влетіли” на сцену теа-
тру „Корн Ексчендж”, авди-
торія була захоплена танця-
ми, видовищем бою на ша-
блях, музикою та веселим
гумором. Цей 12-членний
ансамбль може приїздити з
Канади, але вони всі тан-
цюють і співають мовою
своїх предків — мовою Ук-
раїни — і в певному момен-
ті їм навіть вдалося втягну-
ти аудиторію у спільний
спів українською мовою.
Іхній спів був дуже добрий,
але вершок насолоди були
просто неймовірні танці.
Мужчини рухалися з такою
швидкістю, що здавалося,
вони мали додаткові ноги і
додаткові руки, плигаючи
високо й відважно з блискучи-
ми шаблями.

Найкращий був, правдо-
подібно, „Гопак”, у якому
кожний з чотирьох учасників
зробив усе краще за
якого попередника. Пісня, у
якій кожен з музикантів
показав, полюбив цілу авди-
торію... На кінець вечора
зали не хотіла пустити зі
сцени козаків і з якими
оплесками, голосними ви-
гукми браво! глядачі не
хотіли залишити залі ще
довго після того, як танцю-
ристи „Булави” виконали
додатковий номер, вкло-
нилися і зникли зі сцени”.

А ось уривки із радіо-
передачі „Тюдлей Ревю”
БіБіСі, 19-го травня на ви-
ступ „Булави” напередодні
у місті Стірлінг „Це було
чудове видовище. Захоплюю-
ча і чаруюча програма зі
співами, акробатичними ук-
раїнськими танцями, ске-
чами та гумором. Програ-
ма дуже передумана та до-
бре переістета гумором.
Є також участь публіки у
програми, що дуже добре
зроблено. У другій частині
концерту аудиторія була
заспокоєна професіоналі-
змом „Булави”, із захопле-
нням всі були в долоні та
тупали ногами, що було
дійсно новою у Централь-
ній Шотландії. Захоплення
випливало з енергії, духу і
способу, з яким укладено
цілу програму.

Різноманітні та добре
заправлені! — Ось наголо-
вок часопису „Іст Англіан
Дейлі Ньюз” з 19-го травня,
у Норіч. Всім танцювали
піруети і стрибки, а один із
них брав такі високі скоки.

як Ніжинський... Але цього
не було досить, тож деякі із
них танцювали так само до-
бре на їхніх ногах, як і на ру-
ках... Часами виконували
подивугідні, просто неймо-
вірні рухи із своїми козаць-
кими шаблями. Коли всі
разом танцювали, — то їхні
позиції були гарно викиче-
ні та інтригуючі. Співали
також чудові українські пі-
сні українською мовою, а
деякі з них вправно, на „бі-
гу” робили переклади. Ви-
глядало, що виконавці з
присмією забавляли нас,
так як і ми з присмією да-
лися, щоб нас бавили.
„Булава” мала велику ав-
диторію, і вона на це собі
заслужила.

Канадські Козаки взяли
нас у полон! „Курієр” у
Данлі з 21-го травня. За-
повнений театр у Перт при-
няв „Булаву” правдивою
оцінкою, і це був найбільш
спектаклярний показ тут
за всі 16 років місцевого
фестивалю. Одна лише шко-
да — цей чудовий показ був
тут тільки один вечір! Для
тих, які не бачили „Булави”,
варт їхати до іншого міста,
щоб їх побачити... Від енер-
гійного захоплюючого по-
чатку ці надзвичайно вправ-
ні і сильні нащадки україн-
ських воїнів тримали
авдиторію приковану до
своїх кісел. І ці авдиторії
ясними оплесками відпо-
відала на виставність ней-
мовірної фізичної вправно-
сти та витривалості, з ба-
летним показом ніжності
та музичними переплетен-
нями програми. Різномір-
на презентація, пісні, танку,
двобою шаблями і захоплю-
ючої музики була у правди-
вому козацькому стилі!

А ось голос престижного
артистичного і мистецького
тижневика „Сцена і телеві-
зія нині” з 21-го травня 1987
року. Часопис появляється
в Лондоні. Усі члени „Була-
ви” можуть знайти свої ко-
ріння в Україні, проте вони
живуть у Канаді. Їх вісім
танцюристів і всі мужчини.
Що їм бракує у чисельності,
вони компенсують силою
та шармантністю своїх
особливостей. Мовні і сти-
лістичні вправності, легкий
гумор пробивається поче-
рез їхню програму, як от у
чудовому номері „Ті Фор-
ту”. Танцюристи ці першо-
рядні. Балансуючи на силь-
них руках, вони „виклада-
ють” у повітря свої тіла у
різні способи. Співаки і му-
зиканти пописували пісні
мі-романсами, що їх уже від-
довго часу тут українці
зробили універсальними.

„Козацький ансамбль
здобуває місце!” — писав
„Пресс енд Журнал” в
Авердін, 25-го травня, Шот-
ландія. Козаки прийшли до
театру і захопили та здо-
були велику і ентузіастичну
авдиторію своїми атлетич-
ними танцями і зворушли-
вим співом традиційних

мелодій. Члени українсько-
го ансамблю „Булава” жи-
вуть у Канаді, але вони
зберегли енергійне україн-
ське надчнення, що випли-
ває з їхнього походження,
пов'язуючи це з модерним
стилем і технікою Північної
Америки... Їхній атлетизм
продемонстрували вони у
серії яскравих танців із ша-
блями у „наелектризова-
ній” манері, а також — у
традиційних танцях, вико-
наних найрізноманітні-
ми способами. У програмі є
також прекрасний гумор, як
у „Комарі”. Винахідливість
і артистичність були голо-
вними цілями цього весело-
го вечора. На протязі двох
годин кожний виконавець
цього талановитого ан-
самблю продемонстрував
свій власний талант та осо-
бисту персональність, як
також і цільність цього жва-
вого, повного елану ансам-
блю. Ніхто з авдиторії не
міг би сказати, що вони
були майже при кінці свого
великого і нелегкого крайо-
вого турне. Спеціально це
стосувалося фіналу, що йо-
го вони виконали з нечува-
ною енергією і вервою, пли-
гаючи „без ваги” у повітрі і
по сцені. Козаків „Булави”
ми будемо щиро вітати зно-
ву у Абердін, коли б вони
приїхали зі своїм другим
турне по Великобританії.

До цих голосів англій-
ської преси треба додати і
український голос, подіб-
ний у його широті. Україн-
ці цього Острова будуть
знову з присмією вітати
„Булаву”, коли приїде на-
ступного разу.

Ансамбль залишив по-
собі милий спомин. „Була-
ва” — це гурт молодих енту-
зістів, які вложили багато
праці, щоб досягнути цього
високого рівня. За їхню без-
заперечну відданість укра-
їнському мистецтву вони
заслужують собі на під-
держку українців у вільно-
му світі. Пропагують вони
українське сценічне мисте-
цтво у спрjemливій іннова-
торській формі, і цією ори-
гінальною розваговою фор-
мою мають успіхи. За це їм
треба від широго серця по-
гратувувати, а спеціально
керівникам панам Іванові
Голукові та Володимирові
Тересеві. Бажаємо їм усім
ще довго виконувати цю
корисну працю у вільному
світі для прослави нашої
сценічної культури. Мисте-
цтво за високому рівні — це
одна з кращих форм інфор-
мації про Україну на між-
народному форумі. Гарні
колярові по-мистецькому
виговлені програмки та
імпозантні афіші були до-
датковим атрибутом успіху
„Булави” на сценах Велико-
британії. Бажаємо усім чле-
нам „Булави” великих успі-
хів у майбутньому.

Володимир Луців

Вшанували проф. О. Тарнавського

Святковим обідом по-
прошав Комюніті коледж у
Філадельфії свого дово-
літного працівника проф.
Остапа Тарнавського. Пре-
зидент коледжу, де тепер
навчається понад 38,000 сту-
дентів, запросив на цей обід
представників ради прав-
ління — мужів довір'я коле-
джу, як і представників ад-
міністрації і факультету.
Обід у якому взяла участь
дружина проф. Остапа Тар-
навського, пані Марта, від-
бувся в четвер, 18-го червня,
1987 р., у великій конферен-
ційній залі головного бу-
динку, що тепер є одним з
історичних монументів у
місті; в цьому будинку при-
мщувався колишній монет-
ний двір ЗСА.

Голова Ради правління
коледжу, суддя Едвард Б.
Розенберг, розказав корот-
ко про працю проф. Тарна-
вського, який віддав двад-
цять один рік праці для
цього навчального закладу,
будучи відповідальним за
розбудову й упорядкування
бібліотеки та перевід бібліо-
течного каталогу на маши-
но-електричну систему, як і
ведення відповідних курсів
для вивчення цієї системи.
Суддя Розенберг теж зга-
дав, що в той час проф.
Тарнавський, поет і літера-
турознавець, був активний і
в літературі випустивши
чотири книжки поезій, як і
дві книжки есеїв з порів-
няльної літератури.

Президент коледжу Джу-
діт С. Ітон вручила проф. О.
Тарнавському відповідну
грамоту, в якій філадельфій-
ський Комітет висловив по-
дяку проф. Тарнавському за
його довголітню службу
для піднесення знання мо-
лоді, як теж і вручила йому
скромний подарунок, висло-
вляючи при цьому звичну
при такій нагоді сентенцію,
що в особі Остапа Тарна-
вського філадельфійський
коледж втрачає вартісного і
відданого працівника.

Н. Н.

Літній...

(Закінчення зі стор. 1)

науково зможуть відтягну-
ти видатки пов'язані із се-
мінаром при обчисленні
податку.

На основі досвіду з мину-
лих семінарів можна зазна-
чити, що поруч з академіч-
ною частиною, семінар
дасть нагоду відпочити в го-
ристій околиці, в дружній і
свобідній атмосфері, із ку-
пільно в гірській річці, із
грою відбиванки, тенісу, то-
що. Віримо, що і цього року
— доповіді, жвава і щира
вмінна думок у взаємопо-
шані та товариській розва-
зі — залишать присмний, ба-
дюрний і будуючий спомин
в усіх учасників.

ВІДСОТКИ ВІД ГІПОТЕЧНИХ позичок знову підійшли
вгору в першій половині червня, але дуже сповільненим
темпом в порівнянні з травнем. У середньому, ставка
дійшла до 10.85 відсотка в усталених позичках, а 8.74 у
змінних.

БОРІТЬБА МІЖ КОНГРЕСОМ і Пентагоном продов-
жується, тим разом вона може бути причиною загбелі
новствореної антитерористичної групи. Конгрес був
творцем цієї групи, не зважаючи на сильну опозицію
Пентагону, який сам хотів координувати протитерористич-
ні акції. Законодавці голосно протестували коли Пентагон
зволікав з найменуванням цивільної особи на керівника
цієї групи, але сьогодні дехто з них є дуже незадоволені,
що вікні рекомендації урядника Департаменту справед-
ливості, Кенета Верквіста, який публічно виступав проти
творення такої групи.

КОЛИШНІ ЗВІЛЬНЕНІ із совєтських тюрем і конітабо-
рів дисиденти домагаються у своєму журналі „Гласність”,
який вони почали видавати несправно, щоб Політбюро,
Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів і Верховна
Рада СССР переглянули і змінили кримінальні кодекси і
закони, на підставі яких уряд тримав під арештом не
багато політичних в'язнів, або в'язнів сумління, серед
яких є дітями різних Церков і релігій в СССР. З огляду на те,
що ані організація колишніх дисидентів, ані їхній журнал
не мають легального статусу, вони збираються на
приватних помешканнях а до урядових інстанцій підста-
вляють за посередництвом академіка Андрія Сахарова
та інших впливових осіб, які були раніше звільнені з тюрем
чи заслання і отримали право на працю у Москві. Лева
Тімотєєв, один з організаторів цієї групи і журналу задив
закордонним кореспондентом, що їхній журнал повинен
послужити форумом для дискусій над багатьма пекучими
проблемами, які ще чекають своїх розв'язки в новій
підсовєтській дійсності.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ
УКРАЇНИ (ОДВУ)

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА

повідомляє членство і українську громаду,
що напередодні 40-го дня відходу у Вічність
голови Центральної Управи ОДВУ.

сл. п. проф. д-ра
ПЕТРА ЮРІЯ СТЕРЧА

в НЕДІЛЮ, 19-го ЛИПНЯ 1987 р. о год. 11:30 перед пол-
в каплиці св. Андрія на оселі ОДВУ ім. Олега Ольжича
в Лігайтоні, Па.

буде відслужена
ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
І ПАНАХИДА

за спокій душі Покійного
О год. 1-й по пол. у великій залі оселі —
ПОМИНАЛЬНИЙ ОБІД

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Адреса оселі:
UKRAINIAN HOMESTEAD
R.D. 2
Lehighton, Pa. 18235
Tel.: 1 (215) 377-4621

Ділимось сумною вісткою, що дня 26-го червня 1987 р.
відійшов у Вічність наш Нейдорожчий Тато і Дідо

бл. п.

ВОЛОДИМИР ДОЛЕНГА

Похоронні відправи відбулися 29-го червня 1987 р. в цер-
кві св. Духа в Гамільтоні, Онт., Канада.

У глибокому смутку записались:

Доньки — ГАЛЯ СТЕПАНІВ
І БОГДАНА ДОЛЕНГА
з Родинами.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домів.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб н. зубів. Лікування і протезування. Косме-
тичні стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленям

Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

Карпатський
Лещетарський
Клуб —
Нью Йорк

В днях 8-го і 9-го серпня 1987 року
влаштує на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР

у ПОДВІЙНИЙ ГРІ (чоловіків і юнаків)

та у МІШАНИЙ ГРІ

ЗА НАГОРОДИ СОЮЗІВКИ

- Початок подвійних ігор чоловіків в суботу, 8-го серпня
год. 10-та рано. Подвійних ігор юнаків і мішаних пар год.
1-ша по полудні (субота).
- Вписове \$4.00 від особи.
- Особиста рестрація змагунів на Союзівці — година пе-
ред початком змагань.
- Приспіння проситися замовляти через Управу Союзівки

Soyuzivka UNA Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446

Tel.: (914) 626-5641

ЯК ПОДАЄ „НЬО ЙОРК ТАЙМС” 17-го липня ц.р. після
додатних сповіщень та кількох кратних розв'язних надій,
американські видавці починають видавати книжки
совєтських авторів, що зараз проживають в СССР і не
є дисидентами а все завдяки „гласності” М. Горбачова.

